

Slovenski dom

Štev. 51.

V Ljubljani, v torek, 3. marca 1942-XX

Leto VII.

Izključna pooblaščenka za oglaševanje italijanskega in tujege
tabora: Unione Pubblicità Italiana S. A. Milano.

Uredništvo in uprava: Kopitarjeva 6, Ljubljana.
Redazione Amministrazione: Kopitarjeva 6, Ljubljana.

Concessionaria esclusiva per la pubblicità di provenienza italiana
ed estera: Unione Pubblicità Italiana S. A. Milano.

Il bollettino no. 639:

Scontri aerei sul fronte africano

Il Quartier Generale delle Forze Armate comunica:

Sul fronte Cirenaico azioni di pattuglie. In numerosi scontri delle opposte forze aeree la caccia tedesca abbatté 7 velivoli nemici, altri 5 venivano distrutti al suolo.

Anche ieri Malta è stata ripetutamente attaccata.

Un limitato numero di bombe lanciate su Tripoli la scorsa notte non ha causato danni importanti. Un principio di incendio manifestatosi in un baraccamento è stato prontamente domato.

Vojno poročilo št. 639:

Letalski spopadi na afriškem bojišču

Uradno vojno poročilo št. 639, pravi:

Na cirenajskem bojišču delovanje patrol. V številnih letalskih spopadih so nemška lovka letala sestrelila 7 angleških letal; nadaljnjih 5 jih je bilo uničenih na zemlji.

Tudi včeraj je bila Malta večkrat napadena. Nekaj bomb, vrženih preteklo noč na Tripoli, ni povzročilo pomembne škode. — Začetek požara, ki je nastal v neki baraki, je bil takoj zaduščen.

Nemško vojno poročilo

Hudi obrambni boji na južnem in severnem bojišču — Nemški uspehi v podmorniški vojni zoper Anglijo in Ameriko

Hitlerjev glavni stan, 3. marca: Nemško vrhovno poveljstvo objavlja naslednje uradno vojno poročilo:

Na Krimu, na bojišču ob Donecu in jugovzhodno od Ilmenskega jezera se nadaljujejo hudi obrambni boji. V sodelovanju z letalstvom je bilo na polotoku Kerč uničenih mnogo novih sovražnih tankov. Na jugovzhodu in vzhodu preliva pri Kerču je letalstvo potopilo 6000 tonsko prevozno ladjo. Letalstvo je pri nočnih napadih na tovarne letalskih motorjev v Voronežu z bombami zadelo tovarne in letalske naprave. Opaziti je bilo velike požare in močne eksplozije.

V času od 24. februarja do 1. marca je izgubil sovražnik na vzhodnem bojišču skupno 204 tanke.

V Severni Afriki obojestransko ogledniško delovanje. Nemška lovka letala so v letalskih bojih sestrelila pet angleških letal, pet nadaljnjih pa je bilo uničenih na tleh. Na Maltili so skupine nemških bojnih letal pod zaščito lovcev napadle La Valetto z bombami težke vrste. Pri tem so bila zadeta skrivališča podmornic, doki in oskrbovališča.

Angleški hitri pomorski čolni so v pretekli noči poskusili napasti parnik, ki je sam vozil v Rokavskem prelivu. Takoj so posegli vmes nemški hitri čolni in so pri obrambi sestrelili en angleški hitri čoln.

Daljnostrelni topovi vojne mornarice so v Rokavskem prelivu uspešno obstreljevali dve angleški ladijski spremljavi; ladje so se razpršile.

V času od 21. do 28. februarja je izgubilo angleško letalstvo 42 letal, od tega 38 v Sredo-

Razlika med današnjima vojskujočima se taboroma

Sofija, 3. marca, s. Pod naslovom »Vojna uničevalce v vojna graditelje« piše poluradni bolgarski list »Dnes« naslednje:

Sedanji spopad nam jasno dokazuje, kako ogrožen je prepad, ki loči nasprotujoča si tabora in kako silovita je razlika med eno in drugo stranjo v načinu vojskovanja in v polaganju temeljev za novo ureditev, ki bo prišla po miru. Boljševiki, Angličani in Amerikanci ne zapuščajo po svojih porazih nič drugega kakor ruševine ter sledove pobesnele okrutnosti. Zdi se, da je njihovo geslo »za nami naj bo vsega konec«, države Osi pa ravno čisto nasprotno in najdejo v svojem zmagovalnem pohodu časa za obnovo tistega, kar je sovražnik divjaško uničil ter že zdaj polagajo temelje za novi svetovni red. Vojna se nadaljuje, toda za ognjenimi črtami že vstaja nova veličastna življenjska stavba, in sicer naporov Osi.

Nemci o sovjetskem severnem brodogradu

Berlin, 3. marca, s. Iz vojaških virov poročajo, da je ostanek sovjetskega brodogradu zaprt v zamrzlih pristaniščih Kronstadta in Leningrada. Sovjetske podmornice, ki so v Berentgovem morju, niso nikdar dosegle nobenega uspeha v borbi proti nemškim ladjam. Sovjetske podmornice niso nikdar potopile nobene nemške ladje in nobene ladje za prevoz čet. Vse delovanje boljševiškega vojnega brodogradu, tako v Baltiku kakor v severnih vodah, je samo v tem, da okrepi oskrbovalne zveze z zaledjem za sovjetsko armado. A še to mu je skoraj nemogoče zaradi ledu in zaradi stalnega strogega nemškega nadzorstva.

Sodba nad komunističnimi poštarji v Sofiji

Sofija, 3. marca, s. Vojaško sodišče je snoči izreklo sodbo nad člani komunistične in vojninske organizacije, katero so odkrili med poštnimi uslužbenci v Sofiji. Devet ljudi je bilo obsojenih na smrt, 14 na dvanajstletno ječo, 10 pa je bilo oproščenih.

Obletnica pristopa Bolgarije k trojni zvezi

Brzjavna voščila bolgarskih prvakov Vladimirju, Duceju in grofu Ciano

Rim, 3. marca, s. Ob prvi obletnici pristopa Bolgarije k trojni zvezi, je kralj Boris poslal Nj. Vel. Kralju in Cesarju naslednjo brzjavko:

»Ob obletnici pristopa Bolgarije k trojni zvezi, ki je še ojačila prijateljstvo in vzajemnost med našima narodoma, Vas, Velikanstvo, prosim, da sprejmete najpriskrnejše želje, ki jih izrekam za Vašo osebnost in za napredek hrabrega italijanskega naroda, ki se danes pogumno bori za boljši red na svetu.«

Nj. Vel. Kralj in Cesar je odgovoril takole: »Zahvaljujem se Vam, Velikanstvo, za vpludno brzjavko, ki ste mi jo poslali ob obletnici pri-

stopa Bolgarije k trojni zvezi, ki je še močneje utrdila vzajemne odnose med našima narodoma. Vračam Vam odkritosrčne želje za Vašo osebnost in za blagor prijateljske Bolgarije.«

Predsednik bolgarske vlade dr. Bogdan Filov je Duceju brzjavil naslednje:

»Ob prvi obletnici pristopa Bolgarije k trojni zvezi sem, ekselencija, srečen, da Vam morem poslati najodkritosrčnejše želje za uspeh tega velikega dela, ki je še bolj utrdilo prijateljske vezi med Italijo in Bolgarijo in ki pomaga k srečnemu dvigu ter plodni bodočnosti naših narodov.«

Duce je odgovoril takole:

»Zahvaljujem se Vam, ekselencija, za prijazno sporočilo, ki ste mi ga poslali ob prvi obletnici pristopa Bolgarije k trojni zvezi. V spominu na zgodovinski dogodek tudi jaz izrekam v imenu fašistovske Italije odkritosrčna voščila za Vašo osebo ter za bodočnost in napredek Bolgarije.«

Bolgarski zunanji minister Ivan Popov je grofu Ciano brzjavil naslednje:

»Danes pred letom dni je Bolgarija pristopila k trojni zvezi, da bi pomagala pri uvajanju novega, pravičnejšega reda v Evropi ob sodelovanju z veliko Italijo in z njenimi zavezniki. Ta zgodovinski dogodek je hkratu slovesno prikazal odkritosrčno prijateljstvo, ki tako srečno živi med našima narodoma. Prijetna mi je dolžnost zahvaliti se Vam ob tej priliki za Vašo osebnostno sodelovanje pri tem zgodovinskem delu ter Vam, ekselencija, izreči najodkritosrčnejše želje za Vašo osebnostno srečo in za blagor ter uspeh Vašega hrabrega ljudstva.«

Grof Ciano je odgovoril takole:

»Zahvaljujem se Vam, ekselencija, za prijateljsko sporočilo, ki ste ga izvolili poslati mi ob prvi obletnici pristopa Bolgarije k trojni zvezi. Tudi jaz Vam ob tej zgodovinski obletnici želim poslati najodkritosrčnejše želje ter Vam izreči voščila za prijateljski bolgarski narod, ki je tesno združen z drugimi državami trojne zveze v skupnem boju za uvedbo pravičnega novega reda.«

Poročila fašistovskih zveznih tajnikov Duceju

Rim, 3. marca, s. V soboto, 7. marca ob 17 se bo v navzočnosti državnega vodstva fašistovske stranke spet začelo poročanje zveznih tajnikov. Duce bo sprejel poročila zveznih tajnikov iz Benetk, Verone, Padove, Trevisa, Vidma, Roviga, Vicenze, Belluna, Bolzana in Trenta.

Vesti 3. marca

Portugalski ministrski predsednik Salazar je v spremstvu višjih vojaških častnikov obiskal nekaj obrambnih naprav ob ustju reke Tajo, ki so jih v zadnjem času močno okrepili. Pregledal je tudi neko tovarno za orožje.

V Zagrebu je izšla prva številka tednika »Spremost«, ki v prvi številki prinaša na uvodnem mestu Poglavnika članek o značilnostih Bosne in prikazuje ves zgodovinski razvoj te pokrajine od starodavnosti pa do sedanje Nezavisne Hrvatske države.

Za obletnico pristopa Bolgarije k trojni zvezi je kralj Boris nemškemu vodju poslal brzjavno čestitko. Nemški vodja je bolgarskemu vladarju odgovoril s podobno brzjavko.

Japonski ministrski predsednik Tojo je ob proslavi 10 letnice Mandžuku imel po radiu govor, v katerem se je tudi dotaknil vojne, ki bo ustvarila močnejšo vzhodno Azijo. Dejal je: »Jasno je ko sončna luč, da bo končna zmaga japonska; Japonska bo namreč znala premagati kakršno koli oviro in vsako težavo.«

Na Švedskem primanjkuje premoga. Zato so prišli iskati kurivo v gozdnatih krajih dežele. Po gozdovih dela zdaj 80.000 delavcev. S tem so deloma odpravili tudi brezposelnost, ki je bila zlasti po izbruhu vojne precej obširna.

Iz Carigrada so dosegle podrobnosti, ki kažejo, da je požar, ki je zajel del vseučilišča, imel prav hude posledice. Dve poslopji velike zgodovinske veljave, ki sta bili last velikega vezirja sultana Abdula Aziza, sta popolnoma uničeni. Pogorela je tudi knjižnica, ki je imela mnogo dragocenih rokopisov. Pri požaru so se posebno izkazali dijaki, ki so smelo šli skozi plamene in reševali dragocene stroje.

V Zagreb je došel predsednik Zveze fašističnih profesionalcev in umetnikov dr. Cornelio di Marzio. Hrvaški umetniki in pisci ter italijanski tovariši so ga tople pozdravili.

Iz Buenos Airesa je došla vest, da je na svoji ladi »Panfilo« umrl znameniti ameriški milijonar Kornelij Vanderbilt. Rodil se je v New Yorku leta 1873.

Zastopstvo slovaške vojske v Romuniji

Bukarešta, 3. marca, s. Slovaško vojaško odposlanstvo, ki ga vodi general Turanec, je včeraj obiskalo vrhovno poveljstvo romunske vojske ter se vpisalo v dvorne knjige. Nato se je poklonilo pred grobom romunskega Neznanega vojaka. Romunski obrambni minister je priredil slovaškemu zastopstvu kosilo, pred katerim je general Turanec izročil romunskim častnikom slovaška odlikovanja. Med kosilom so bili govori, v katerih so poudarjali priskrbe odnose med vojskama obeh držav.

Obnavljanje španskih krajev, opustošenih po državljanski vojski

Madrid, 3. marca, s. Glavno ravnanstvo za opustošene pokrajine je izdalo poročilo o delih v letu 1941. po raznih španskih središčih, ki jih je opustošila državljanska vojna. Pozidanih ali znova sezidanih je bilo 14 zavetih in bolnišnic, 1 magistrat, 4 vodovodne in kanalizacijske naprave, 5 skladišč ter 2 pokopalšči, 8 samostanov, 9 poštnih palač, 5 vojašnic za civilno gardo, 24 šol, 28 cerkva, 2 javni pralnici, 3 klavnice, 4 tržnice, 150 skladišč za slamo, 2 skladišči za moko, 473 novih hiš, 7515 hiš pa je bilo obnovljenih. Stroški za ta obnovitvena dela znašajo 56.830.301 pezeta, za dela, ki so že v teku je bilo izdanih 77.000.000 pezeta, s čimer znašajo izdatki za obnovitvena dela v letu 1941. skupaj 134 milijonov pezeta.

Japonsko napredovanje na otoku Javi

Nov pomorski spopad — Nadaljevanje napadov proti ameriškim postojankam na Luzonu — Kaj vse so Japonci uničili dozdej

Tokio, 3. marca, s. Poročajo, da na otoku Javi letalstvo podpira nastope izkrcanih čet, ne da bi naletelo na resno nasprotstvo holandskega protiletalskega topništva ali letalstva. Japonski oddelki napredujejo normalno.

Tokio, 3. marca, s. Japonsko vrhovno poveljstvo sporoča, da so prednočnim japonske vojske ladje preganjale angleške, ameriške in holandske vojske ladje ter so severno od Kragana, 30 km vzhodno od Rembanga, potopile neko angleško križarko ter dva rušilca.

Tokio, 3. marca, s. Na polotoku Batang (na filipinskem otoku Luzonu) so japonska letala hud napadala ameriške protiletalske postojanke. Hkratu so napadale tudi japonske čete na tleh in sicer na vzhodni obali polotoka ter povzročile hudo škodo.

Rim, 3. marca, s. Posebni dopisnik agencije Reuter poroča z otoka Jave naslednje:

Angleške čete so zdaj na Javi v bojih ob boku svojih holandskih zaveznikov. Bitka divja ob severni obali in po rodovitni planjavi, ki se razteza zahodno od Batavije pa do vzhodno od Soerabaje. Globoko je to bojišče kakih 60 km. Največje uspehe so dozdej dosegle osamljene japonske čete, ki so oskrbljene s kolesi ter oklepnimi avtomobili. Te so vdrle do Soebanga, kakih 70 km severovzhodno od Bandoenga. Po tem takim bi bili Japonci prodrli za kakih 60 km od kraja, kjer so se izkrcali pri Indramajoju. Soebang je ob vzhodu hribov, ki se raztezajo po osrednjem delu otoka. Sodeč po četah in vojnihi potrebščinah, ki so jih Japonci izkrcali, je jasno, da mislijo Japonci zasedeti otok Javo z vso naglico bliskovite vojne. Če bi bile zavezniške letalske sile vsaj dvakrat številnejše kakor so, bi bil japonski poskus skoraj gotovo obsojen na neuspeh. Brez številčne premoči v letalstvu bi Japonci ne bili mogli spraviti na breg zadosti močnih količin ljudi in orožja.

Tokio, 3. marca, s. Iz pooblaščenega vira dajejo naslednje poročilo o uspehih, ki jih je japonska vojska dosegla od začetka vojne pa do včeraj. 2. februarja. Letal je bilo sestreljenih, uničenih ali zajetih 1081, ladij potopljenih 109, topničarke 4, podmornice 3, protipodmorniških čolnov 7, ujetnikov so dobili 98.590, mrtvih nasprotnikov pa našli 15.507.

Vojni plen znaša: 436 tankov in oklepnih voz, 846 topov, 3000 lahkih in težkih streljiv, 71.860 pušk in prenosnega orožja, 1963 železnih voz, 13.993 motornih vozil, 770 velikih in majhnih ladij. Japonske izgube pa znašajo v istem času naslednje:

Letal je bilo izgubljenih 171, parnikov potopljenih 9, mrtvih in ranjenih pa so Japonci imeli 13.604.

Bangkok, 3. marca, s. Poročila z Bornea pravijo, da so japonski oddelki iz Kucinga prišli k vdaji oddelke holandsko-indijskih vojakov, ki je štel čez 200 mož. S tem je bilo dopolnjeno očiščevanje otoka po japonskih četah.

Bangkok, 3. marca, s. Japonske čete, prihajajoče iz Palenbanga na Sumatri, so izvedle nepričakovani napad na mesto Sarolangoen, ki leži 200 kilometrov zahodno od Palenbanga. Potem so pa zavzele še kraj Muratebo, ki leži 80 km od Sarolangenga. Nasprotnik se je na tem delu bojišča izogibal boja ter se je naprej umikal. Pri vseh operacijah v teh pokrajinah znašajo japonske izgube samo 10 ranjenih.

Tokio, 3. marca, s. Iz nedoločenega kraja poročajo, da je japonsko letalstvo bombardiralo otok Christmas ter uničilo na njem radijsko postajo in pomorske naprave. Otok Christmas je edino angleško oporišče južno od Jave ter važna točka v Indijskem morju, ker tvori s Kokosovimi otoki oporišče na progi, ki veže Avstralijo z azijsko celino.

Na kateri vojskujoci se strani je večina človeštva

Za Nemčijo, Italijo in Japonsko dela 800 milijonov ljudi in jim služi vse resnično bogastvo sveta, trdi finski list »Uusi Suomi«

Helsinki, 3. marca, s. Finski časopis »Uusi Suomi« prinaša v svoji včerajšnji številki tehnen članek, v katerem razpravlja o tem, kakšno vrednost morejo imeti zadnje izjave angleškega ministrskega predsednika Churchilla, po katerih naj bi bile tri četrtine človeštva ob strani Anglije. Zdej pa stvarna dejstva postavljajo v čisto nasprotno luč fantastične številke angleške propagande. Res je, da imata državi osi in njunih evropskih zaveznikov 200.000.000 ljudi, kar je toliko, kot jih imata Anglija in Združene ameriške države skupaj. Japonsko cesarstvo šteje 105.000.000 ljudi, skupaj z Mandžukom in Tajeko pa 160.000.000, torej toliko, kot jih ima Sovjetska Rusija. Poleg tega je del ozemlja Sovjetske zveze, na katerem živi 65.000.000 prebivalcev, pod nadzorstvom Nemčije, tako da se lahko reče, da se število ljudi, ki v Evropi delajo za Nemčijo in Italijo, lahko ceni na 100.000.000. Os zato razpolaga v Evropi z nad 400.000.000 ljudi, s prav tolikimi ljudskimi množicami pa tudi japonsko cesarstvo, če upoštevamo zasedeno kitajsko ozemlje, posesti v Holandski Indiji, na Malajskem polotoku in v Birmaciji.

Nemčija, Italija in Japonska imajo torej za seboj 800.000.000 delovnih moči, 150.000.000

ljudi je izven vojne, tako da angleško-ameriško fronto tvori nič več ko 1.200.000.000 ljudi. Razmerje sil — nadaljuje »Uusi Suomi« — je z demografskega vidika 3 proti 2 za Anglosaksonce.

Omenjeni finski časopis nato poudarja, da tvorijo Nemčija, Italija, njuni zavezniki in Japonska najmočnejšo organizacijo moči in vojaške učinkovitosti na svetu ter da razpolagajo tudi z ogromnimi zalogami sirov. Japonska za osvojitve velikega dela Kitajske ni potrebovala nad 50 divizij, čeprav je imela pred seboj celih 400.000.000 ljudi, dočim je morala rdeča vojska pri zjemalem vojskovanju poslati v boj nad 50 divizij, da je premagala približno 4 milijone Fincev. Sedanja vojna se razvija vedno bolj v prilog državi trojne zveze, bodisi z vojaškega vidika, bodisi z vidika vojnega gospodarstva Indije, ki predstavlja sama skoraj tretjino angleško-boljševiške zveze, ni mogoče več v celoti izkoristiti, zlasti ne po japonskem napadu. Isto velja tudi za Sovjetsko zvezo.

Ob vrnitvi Bukovine k Romuniji je na predlog maršala Antonescu romunski kralj Mihael podpisal pomilostitveni odlok za določene kazni.

Nove hiše v Šiški

Ljubljana, marca. Spodnja in Zgornja Šiška sta že lani pokazali prav tako veliko voljo do nadaljnjega napredka, kakor prejšnja leta. Gradbeni delavnosti je bila lani v Šiški izredno živa, hkrati pa se obljublja, da bo tudi letos. Zrastla je tako rekoč nova mestna četrt in sicer na levi strani Celovške ceste. V vseh zadnjih desetletjih se je namreč Šiška razvijala pretežno le po desni strani ceste, ostale pa so prazne parcele na levi. Lani pa je bila zgrajena cela vrsta novih hiš levo od znane gostilne pri »Križu« ter je nastala prav dograjena ulica »Na jami«. Ime ima ta ulica od tod, ker je bilo zemljišče nekdanj zamočvirjeno. Te hiše so prav lične in povečini enodružinske, njihovi lastniki pa so železničarji, nižji nastavljeni in podobni sloji, kakor pač večina prebivalstva v vsej Šiški. Nižje ob cesti pa je bila zgrajena nova trinadstropna stanovanjska hiša. Nekateri bodo še letos izdelane do kraja ter obmetane tako, da se bodo mogle družine vseliti. Prijavljenih pa je še nekaj novih zgradb v Šiški, tako, da je upati, da se bo Šiška tudi prihodnje leto lepo razvijala.

Kazen za skrivne prodajalce benzola

Rim, 3. marca. s. Trgovca Moriconi Pietro, ki mu je bila pokrajinska prehranjevalna zveza v Rimu nakazala večjo količino jajc, da bi jih oddal prodajalcem na drobno, je skrivaj prodal okrog 1400 jajc za višje cene trgovcu Quinziju Lorenzu. Slednji je ta jajca s primernim zaslužkom prodal naprej drugim trgovcem. Moriconi je zaradi svojega prekrška prišel pred sodišče v Rimu in je bil obsojen zaradi skrivne prodaje in zaradi poviševanja cen na 1 leto, dva meseca in deset dni zapora in na denarno kazen 15.000 lir. Quinzi je bil zaradi prekoračenja najvišjih dovoljenih cen obsojen na deset mesecev in deset dni zapora in na 10.500 lir denarne kazni.

26. februarja pa je rimsko sodišče sodilo De Margheriti Adolfo, De Fonseca Giorgiu in njunim šestim tovaršem, ker so skrivali in prodajali benzol in olje. De Fonseca je kot ravnatelj neke rimske tiskarne stopil v zvezo z De Margheritiem, uradnikom pri zvezi za prodajanje benzola, in dobil večjo količino benzola. De Margheriti je dobil za svoj prekršek šest let zapora in 16.000 lir kazni. Sledile so kazni: treh let in treh mesecev ter 10.000 lir denarne kazni za De Fonseca, po tri leta in en mesec ter po 500 lir denarne kazni za De Buona in Giovanellija, ki so se pregrešili proti določilom za razdeljevanje benzola in zaradi prekoračenja dovoljenih cen. vsi ostali sodelavniki pa so dobili kazni od enega leta in šestih mesecev ter 21.000 lir denarne kazni do sedmih mesecev zapora in 6500 lir denarne kazni.

Po pol litra mleka za delavce, ki delajo v zdravju nevarnih obratov

Rim, 3. marca. s. Kmetijski minister je dovolil dnevni obrok pol litra mleka za tisto delavstvo, ki je izpostavljeno zastrupljenju s svincem, živim srebrom, srebrom ali arzenikom, torej za delavstvo v raznih rudnikih. Zategadelj bodo občine, ki navedenim delavcem izdajajo nakaznice za živila, razdelile med delavstvo tudi posebne nakaznice za mleko, podobno kakor jih izdajajo za otroke in dojilje, seveda z navedbo politterske količine. Za priznanje te količine bodo industrijske in obrtniške zveze poslane pokrajinskim prehranjevalnim uradom v dveh izvodih prijavo tistih delavcev, ki jim ministrski odlok podeljuje to ugodnost.

Štednja z električnim tokom za domačo porabo

Rim, 3. marca. s. Uradni list je 12. februarja objavil ukaz, ki je stopil v veljavo 2. marca, s katerim se določa, da smejo potrošniki električnega toka za razsvetljavo porabiti v trimesečju februar, marec, april le 80% tistih količin toka, kakor so jih porabili v decembru lanskega leta. Slednje je razvidno iz potrdila, ki ga električno podjetje da vsakemu odjemalcu, ko poravnava račun za porabljeni tok. Poraba toka za februar, marec in april se razume kot tista, kakršno bodo izkazovala potrdila za vse tri omenjene mesece. Za zgoraj omenjeni čas je treba omejiti tudi porabo toka za domačo porabo, kakor so električni kuhalniki, kopalnice, električne peči in podobno. Te zgoraj navedene omejitve pa se ne nanašajo na sledeče vrste porabe električnega toka: A. pri razsvetljevanju hodnikov, B. pri razsvetljevanju javnih prostorov, C. pri porabi toka za vojaške oblasti, kakor tudi za razsvetljevanje poštnih uradov, gasilskih postaj, varnostnih postaj, v zavodih za zdravljenje bolnikov, v sanatorijih in reševalnih postajah, D. pri porabi električne sile v kuhinjah, kopalnicah in električnih pečeh v bolnišnicah, sanatorijih in reševalnih postajah. Kdor bi porabil večjo količino toka kakor ga sme, bo moral za vsako čezmerno kilovatno uro plačati po dve liri kazni, obenem pa bodo elektrarne morale vsak primer kršitve predpisov javiti prefektom, ki bodo smeli po lastni oceni vzeti potrošniku dobavo toka največ za pet dni. Določila o omejitvah porabe toka se pa ne nanašajo na Sicilijo, Sardinijo in otoško Italijo.

Pri Sv. Tomažu v Slovenskih goricah je te dni umrla prevzilkarica Jožeta Kosi, ki je učakala 102 leti. Njena edinka je zdaj stara že 76 let, njen zet pa je prekoračil 92. leto. Starka je bila rojena 28. februarja 1840. Starka je še prav do zadnjega opravljala lažja domača dela.

S Hrvaškega

Zakonodajna Nezavisne Hrvaške Države se dograjuje na načelih avtoritativne države. Pod tem naslovom je izšel dolg uvodni članek pretekli teden v »Novi Hrvatski«.

Na četrtem zasedanju hrvaškega sabora je govoril minister za pravosodje in bogočastje dr. Puk.

Finančni minister Nezavisne Hrvaške Države je te dni izjavil v svojem govoru v saboru, da so državne koristi iznad vsega ostalega.

25. februarja je obiskal zagrebški župan Werner italijanskega generalnega konzula dr. Canionija, potem pa je še obiskal španskega poslanika dona Vicenta Gonzalesa Arnao y Amar de la Torrea. Ves čas obeh obiskov se je zagrebški župan z obema državnima zastopnikama prierno razgovarjal.

V Društvu Zagrebčanov je bilo te dni epominsko predavanje v čast dr. Milana Sullaja. Zanimivo predavanje je imel prof. Dušan Zanko.

Neka ženska je hotela te dni čez tramvajski tir na eni izmed zagrebških ulic. Ženska menda prihajajočega voza ni elišala in tramvaj jo je podrl, kljub temu, da je voznik voz kolikor mogče zavrl. Seveda se je zbralo na kraju nesreče takoj veliko ljudi, ponesrečenko so prepeljali v bolnišnico, kjer so zdravniki ugotovili, da je dobila le pretres možganov in nekaj lažjih poškodb po telesu.

Zdravstvena ustanova in poseben zavod, ki je bil ustanovljen na zagrebškem vseučilišču je že začel z delom. Naloga zavoda bo, da bo zdravniško pregledal vse slušatelje vseučilišča in sploh vse zagrebške visokošolce. Zavod bo vodil posebno kartoteko, v kateri bodo zapisani vsi zdravstveni podatki o posameznih visokošolcih. Tako bo zdravstveni zavod pregledal nekaj več kakor 6000 slušateljev. V kratkem bo zavod dobil tudi rentgenski aparat.

Znameniti petruševski most je zdaj že izven vsake nevarnosti, da bi ga led podrli ali pokvaril. Led je zdaj s Save izginil in nevarnost za most je odstranjena.

Zagrebška delavka Kristina Vratinič je šla pretekli teden zgodaj na delo v tovarno. Da bi ji bila pot krajša, je šla po železniškem tiru. Bila je še debela tema in revica ni videla prihajajočega vlaka, bila je nekam preveč zamišljena. Vlak je pridrvel in jo zelo razmrcvaril.

Pretekli teden je gostovala v Novi Gradiški nemška vojaška godba iz Osijeka. Najprej je vojaška godba igrala na promenadi, zvečer pa je imela koncert v dvorani.

Hrvaško-nemško društvo v Varaždinu je priredilo te dni zanimivo predavanje o nemški vojaški sili in so kazali tudi tenne primerne slike.

Velika župa Zagorje potrebuje za svoje otroke še najmanj 80 ljudskih šol in to dvorazrednih.

† Gospa Marjeta Vilfan

V ponedeljek, 2. marca t. l., popoldne je umrla na Ježici daleč na okrog znana Aleševa mama, g. Marjeta Vilfan. Rojena 8. julija 1861 iz kmečke Jerečeve hiše v Stožicah se je l. 1885. poročila z Antonom Villanom s Crnuč in z njim prevzela gostilno pri Alešu na Ježici, ki je po njeni čudoviti gospodinski prizadevnosti na daleč zaslovela in bila nad 50 let Ljubljancem in vsem izletnikom na Posavje pravi Emava, kjer si pri mami dobil dobro in poceni okrepčilo, dober svet in prijazno, ljubezno besedo, ki je dostikrat še več vredna kot okrepčilo, pa še po vrhu. Kdor jo je videl, staro nad 80 let, še zadnje dni telesno tako čvrsto in čilo, duševno tako vedro in šegavo, bo komaj verjel, da nas je zapustila; da se je takorekoč zaprla za dva, tri dni svojim znancom in prijateljem v svojo izbo in se tih, skoraj neopazno preselila k pokojnemu možu Antonu, ki ji je v svoji boleznini naročal, naj le kmalu pride za njim, pa jo je vendarle moral čakati celih 17 let. Za blago gospo ne žaluje samo nečak, Alešev Tone, in sorodniki, marveč premnogo dobrodelne ustanove, ki jih je blaga pokojnica vsevdila rada podpirala; potrebne cerkve: Šmarna gora, ki zdaj še svoje bolesti povedati ne more; ježenski farni patroni, sveti Kocijani, ki je blagopokojnica vedno razumela njihove potrebe, zlasti še zadnja leta, ko so jim Ježenci razširjali hišo; in premnogi siromaki in reveži, ki so pri mami vselej našli razumevajoče srce in odprte roke. Če o kom, velja o Aleševi mami lepa slovenska prirolovica, da je bila dobra kakor kruh. — Dobra Aleševa mama, počivajte v Bogu!

Pripravimo se na pobožnost prvega petka!

Danes se prično v vseh ljubljanskih cerkvah tridnevne za pripravo na prvi petek. Tridnevne so v večernih urah kakor običajno! Kupite slike Presv. Srca Jezusovega v spomin na pobožnost deveterih prvih petkov! Dobite jih po vseh županiščinah — ponekod jih prodajajo tudi pri vhodih v cerkev.

V treh vrstah...

Na vseh spodnještajerskih šolah je bila te dni uvedena nova začetnica. Kakor poročajo časopisi, učne knjige ne obdružujejo samo šolarji ampak ji dajejo priznanje tudi starejši ljudje. Nek mariborski list pravi v zvezi s tem, da je namen te knjige začrtati spodnještajerski mladini pot v nemško državo in pot k nemškemu jeziku.

Zadnje nedeljo je bilo v Trbovljah zapriseženih več samarijanov in samaritanek, ki so dokončali 10 tedenski tečaj. Zapriseželi jih je deželni zdravnik.

Danes ponoči je bil lunin mrk, ki je trajal od 1.31 do 3.08. Ker je bilo nebo oblačno ga ni bilo mogoče videti.

Na Spodnjem Štajerskem so šolske oblasti že določile kdaj bodo velikonočne, binkošne in velike počitnice. Prve bodo začele 2. aprila in bodo trajale do 9. aprila; druge bodo trajale od 23. do 26. maja; tretje pa bodo od 4. julija pa do 28. avgusta. Jesenske in božične pa bo šolska oblast določila šele pozneje.

Koni je s kopitom udaril po čeljusti Antona Videta iz Groblja v občini St. Jernej. Zaradi hude poškodbe so ga prepeljali v novomeško bolnišnico.

Dunajski mladinski pevski zbor je že na gostovanjih po spodnještajerskih mestih. Tako je pel že v Trbovljah in Celju, nastopil pa bo še v Mariboru in Ptuj. V Mariboru in Celju so bile vstopnice razprodane že nekaj dni pred pevskim nastopom.

V ptujskem političnem okrožju je bilo dozdaj prirejenih že kar 462 tečajev nemščine. Te tečaje je obiskovalo čez 21 tisoč oseb.

Po vseh dolenskih vinskih centrih bo posebna komisija, v kateri bodo vinski strokovnjaki, preizkuševala kakovost dolenskih vin. Preiskava vin ima predvsem znanstven namen.

V hiši mariborskega sodavčarja Kampla je izbruhnil ogenj, ki pa so ga k sreči kmalu zadušili, kljub temu je škoda precejšnja.

EIAR - Radio Ljubljana

Torek, 3. marca: 12.15 Trio »Emona« — 12.40 Orkester pod vodstvom mojstra Manna. — 13. Napoved časa in radijsko poročilo — 13.15 Vojno poročilo v slovenščini — 13.17 Radijski orkester pod vodstvom M. Sijanica. — Pisana glasba — 14. Radijsko poročilo — 14.15 Orkestralna glasba — 14.45 Radijsko poročilo v slovenščini — 17.15 Violinski koncert Timorja Bistrickega — 17.30 Pesmi in melodije — 17.45 Slavni valčki — 20. Napoved časa in radijsko poročilo — 20.20 Komentar k dnevnim dogodkom v slovenščini — 20.45 Simfonična glasba EIAR-ja: Simfonični koncert pod vodstvom mojstra Angela Questa — 21.45 Radijsko poročilo.

Sreda, 4. marca: 7.30 Radijsko poročilo v slovenščini — 7.45 Simfonična glasba. V odmoru ob 8. Napoved časa — 8.15 Radijsko poročilo. — Trio »Dobersek« — 8.40 Koncert pianistinj Mile Pignero — 12. Napoved časa in radijsko poročilo — 12.15 Vojno poročilo v slovenščini — 12.17 Glasba. Vodi mojster Petralio (Prvi del.) — 16. Radijsko poročilo — 14.15 Glasba. Vodi Petralio. (Drugi del). Lahka glasba. — 14.45 Radijsko poročilo v italijanski — 17.15 Koncert kmečkega tria in vokalnega kvarteta Lombar — 18. »Govorimo italijansko«. Poučuje dr. St. Leben. — 19.30 Radijsko poročilo v slovenščini — 19.45 Duet harmonik Malgaj — 20. Napoved časa in radijsko poročilo — 20.20 Komentar k dnevnim dogodkom v slovenščini — 20.40 Romantična fantazija. Orkester in zbor vodi mojster Petralio. — 21.25 Pogovori v slovenščini — 21.35 Koncert sopranistke Nade Stritar. Pri klavirju jo spremlja Marjan Lipovšek — 22.05 Koncert dueta Ruata Sassoli-Tassinari — 22.45 Radijsko poročilo.

Četrtek, 5. marca: 7.30 Radijsko poročilo v slovenščini — 7.45 Pesmi in napevi. V odmoru napoved časa — 8.15 Radijsko poročilo — 12.15 Kmečka glasba — 12.40 Orkester Angela De Angelisa — 13. Napoved časa in radijsko poročilo — 13.15 Vojno poročilo v slovenščini — 14. Radijsko poročilo — 14.15 Oddaja za Nemčijo — 14.45 Radijsko poročilo v slovenščini — 17.15 Italijansko-braziljanski koncert — 19.30 Radijsko poročilo v slovenščini — 19.45 Slovenska glasba — 20. Napoved časa in radijsko poročilo — 20.20 Komentar k dnevnim dogodkom v slovenščini — 20.40 Orkester »Cetra«. Vodi mojster Barzizza — 21.10 Pogovori v slovenščini — 21.20 Oddaja iz milanske Scale: Tretje dejanje Tha'isa (Massenet) — 22. Vest v slovenščini — 22.10 Koncert. Vodi mojster Mario Gaudiosi — 22.45 Radijsko poročilo.

Vsem sorodnikom, prijateljem in znancom naznanjamo prežalostno vest,
da nas je za vedno zapustila naša preluba teta in sestra, gospa

Marjeta Vilfan

posestnica in gostilničarka

v 81. letu starosti, previdena s tolažili svete vere.

Pogreb drage pokojnice bo v sredo, dne 4. marca ob 10 dopoldne izpred
hiše žalosti Ježica št. 40 na farno pokopališče k sv. Juriju, kjer jo bomo
položili v rodbinsko grobnico k večnemu počitku

Ježica, dne 4. marca 1942.

Globoko žalujoči Anton, nečak, in ostalo sorodstvo.

Razne vrste maščob v gospodinjstvu

Živalske in rastlinske masti in njihove vrednosti

Ljubljana, 3. marca.

Znanost o prehrani je dokazala, da med živalskimi in rastlinskimi mastmi ni kakšne večje bistvene razlike, kar se tiče hranljivosti. Rastlinska mast je lažje prebavljiva, ker vsebuje več vode, dočim je živalska mast manj izdatna, ker se pri prebavi loči voda od masti.

Dobro je, če naše gospodinjke nekaj več vedo o masti vobče, posebno o rastlinskih maščobah. Umetna mast obstoji iz določene vrste olja ali masti, v kateri se nahajajo določene količine mleka, masla in pa krompirjeve moke. Vse to seveda v določenih količinah. Tako izdelana mast bi posebno bila dobrodošla našim gospodinjstvom v naših časih, ko je prašičja mast racionirana. Slaba stran tako sestavljene masti je predvsem v pomanjkanju vitaminov, pri čemer pa si pomagamo s tem, da vitamine sami dodajamo, kar pride v poštev predvsem pri otrocih, ko pomanjkanje vitaminov nadomestimo s sadjem.

Čisto maslo je po svoji dobri kakovosti neoporečno najboljša mast. Odlikuje ga dober okus in prijeten vonj. Za človeški organizem je čisto neškodljiv tako v surovem stanju kakor pri pripravi raznih jedi. Zaradi velikega povpraševanja po maslu se dostikrat dogodi, da ga kmetje »izdelujejo« kar na veliko s tem,

da ga mešajo z moko, vodo itd. S tem se teža poveča. Tisti, ki se ne spozna na maslo, ne bo mogel kar takoj ločiti dobrega od slabega masla. Kadar se nam pri toplotenju maslo peni in nam na dnu posode ostane gostejša zmes, tedaj smo lahko prepričani, da maslo ni čisto. Gospodinja se more pri nakupu masla zanesti le na okus in vonj, če noče biti opeharjena. Barva ni merodajna za kakovost masla. Če želimo ohraniti maslo dalj časa sveže, ga damo v vodo. Če pa hočemo surovo maslo, pa ostane sveže tudi mesec in dalj, če ga damo v slano vodo ali pa v hladilnico.

Svinjsko mast moremo zdaj dobiti le na nakaznice. Gospodinja jo napravljajo tudi tako, da slanino doma raztope. Doma raztopljena mast je zelo dobra in lahko prebavljiva. Če pa mast človek kupuje, pa tudi ne ve, če ga prodajalec ni ogoljufal. Mast namreč na različne načine ponarejajo, še največ tako, da masti dodajajo olje in pa glicerine.

Mast, ki jo naredimo iz loja, in telečja mast sta težko prebavljivi in imata ostrejši okus. Ti dve masti sta najbolj uporabni pri težkih jedilih, zimski povrtnini itd. Ti dve masti se tudi zelo hitro strdita in zato ju moramo uporabljati le v razgretem stanju. Tudi količina takšne zabele naj bo majhna. Če gospodinja želi dobljeno mast iz loja zaradi okusa malo

popraviti, lahko to stori s tem, da loju doda mleko in vse to skupaj prevre.

Izmed vseh masti je najbolj izdatna mast od gosli. To gospodinja najbolj cenijo. Razne okuse navedenih masti lahko gospodinja znatno popravi, če posamezne masti med seboj meša. S takim prekuhavanjem se popravi okus, izboljša pa tudi kakovost slabe masti. Le na ta način je mogoče popraviti okus slabe masti, pa tudi vonj.

Novice iz Države

Nobenih novih obrtnih dovolilnic. Korporacijsko ministristvo, pod čigar pristojnost spada podeljevanje novih obrtnih dovolilnic, je ponovno opozorilo vse kompetente za nove obrti, da do nadaljnjega ne bo izdajalo prav nobenih obrtnih dovolilnic za odprte novih trgovin v oblačili, čevlji ali pa drugim oblačilnimi predmeti. Ukinjene bodo še celo takšne dovolilnice, ki so bile že izdane, pa še niso bile uveljavljene v določenem roku. Prav take omejitve glede izdajanja novih obrtnih dovolilnic se nanašajo tudi na veleblagovnice.

Turistični ogledni stolpčič ob cestah. Italijanska turistična zveza je prišla na misel, da bi turistične zanimivosti države še bolj naredila dostopne vsem turistom tako, da bo ob državnih cestah, ob katerih so posebno lepi kraji ali pa druge zanimivosti in lepi razgledi, postavila na primernih prostorih posebne razgledne stolpčiče, s katerih si bodo turisti lahko ogledali vse, kar jih zanima. Novost bodo vpeljali že v najkrajšem času. Določiti bo treba le primerne kraje, denarna sredstva pa so na razpolago.

Pokojnine za prostovoljke Rdečega križa. Na svoji zadnji seji je ministrski svet razpravljal tudi o posmrtninah, odnosno pokojninah prostovoljk Rdečega križa, ki so se v svoji službi tako poškodovale, da so nesposobne za nadaljnje delo. Sklenjeno je bilo, da se tudi na te vrste osebe raztegnejo veljavna določila zakonov, ki podeljujejo pokojnine ali invalidnine vojakom redne vojske.

Omejitev izdelovanja steklenega in glinastega blaga. Korporacijski minister je nedavno prepovedal izdelovanje takšnih steklenih in keramičnih predmetov, ki so bolj luksuznega kakor pa nujnostnega značaja, pač pa dovolil za naprej izdelovanje predmetov, ki jih rabi zdravilstvo, vinska industrija in druge gospodarske panoge. Obenem je bilo odredeno, da bodo dobili velikoprodajalci takšnega blaga le po polovici tistih količin, katere so naročili v l. 1935-1939. Na ta način skušajo doseči določen prihranek tudi na tem področju, da bi vse sile lahko osredotočili na vojno izdelavo.

Iz Srbije

Bolniki, ki potrebujejo več hrane ali kake posebne, bodo dobili posebne nabavne knjižice, s katerimi bodo mogli nabaviti, kar potrebujejo.

Komisar za prehrano v Kruševcu je postal g. Novaković. Za to mesto bi lahko prejemal lepo plačo, pa se je odrekal vsakemu plačilu. V svojem proglasu je to tudi povedal, dodal je pa, da poleg tega tudi nobene protekcije ne bo trpel.

Niška kaznilnica je najmodernejša. Ta čas ima okoli 800 »prebivalcev«, ki so skupno obsojeni na 6500 let robije. Znano je, da so se sedanjí prebivalci pred nedavnim še sprehajali po Nišu in kazali svoje sposobnosti; ob razsluži Jugoslavije so namreč vsi pobegnili, ker so izrabili trenutni nered.

Režijsko vožnjo so ukinili članom družin aktivnih železničarjev in penzionistom! Imajo pa pravico do polovične vožnje.

Velik dobrodelni koncert pripravlja Rdeči križ v Beogradu. Na tem koncertu bo nastopilo več znanih beograjskih umetnikov.

»Nedeljo pravoslavja« je 22. febr. t. l. Beograd proslavil s duhovnim koncertom v saborni cerkvi. Ob tej priliki je bilo tudi daljše predavanje o temi: Srbstvo in pravoslavje.

2000 ton živil so poslali iz Turčije v Grčijo v zadnjem času, da tako nadomestijo, česar dežela sama nima.

V Skoplju je bilo obsojenih 17 ljudi na prisilno delo, ker so bili delomržezi in so hoteli širiti med ljudstvom komunistično propagando.

Povišali so ceno tobaku tudi v Bolgariji in sicer za 20%.

110 letnica Narodne knjižnice je bila 28. februarja. Ta dan so v Beogradu primerno proslavili in ga imenovali dan erbske knjige. Proslava je bila v veliki dvorani Kolarčeve univerze.

Gospodarski delovni odbor mestne občine beograjske se je sestal. Za predsednika je imenovan dr. Miloslav Stojadinović, ki je prvi podpredsednik beograjske občine. Odbor šteje deset članov.

250 novih imen za ceste so si izbrali v Sofiji.

Električni tok imajo od 25. febr. v Beogradu tudi čez dan. Vendar pa oblasti apelirajo na prebivalstvo, naj bo z uporabo toka še vedno skrajno varčno.

Dom za begunce so ustanovili v Nišu. Namenjen je predvsem otrokom izpod 18 let, ki so osiroteli ali so brez skrbnikov. Gojenci tega doma bodo nosili tudi posebno uniformo.

Ljubljana

Koledar

Danes, torek 3. marca: Kuničunda.

Sreda, 4. marca: Kazimir.

Obvestila

Nočno službo imajo lekarne: mr. Bakarčič, Sv. Jakoba trg 9; mr. Ramor, Miklošičeva c. 20; Murmayer R., Sv. Petra c. 78.

Ravnateljstvo drž. klas. gimnazije sporoča, da bodo vsi osmi razredi nadaljevali pouk v uršulinski meščanski šoli, in sicer začno v sredo dne 4. marca ob tri četrt na štirinajst. Ravnateljstvo.

Socialno gospodarski odbor za rejo prašičev poziva vse svoje člane na izredno važen sestanek, ki se bo vršil v sredo 25. t. m. ob 15 v sprejemnici Marijanišča na Poljanski cesti. Udeležba obvezna za vse člane in odbor.

Več opremljenih sob še vedno potrebuje mestno poglavarstvo, predvsem pa tri postelje v eni ali dveh sobah s souporabo kopalne v sredini mesta. Prijave sprejema mestno glavno vložišče na Mestnem trgu št. 27 v pritličju, levo.

Modo in kuhinjo

v besedi in sliki prinaša ilustrirani družinski mesečnik Obisk. Letna naročnina znaša samo 40 lir.

Naročila sprejema uprava »Ljubljani, Kopitarjeva 6«

Potrebne prometne zveze. Pred kratkim je neki ljubljanski dnevnik s tem naslovom objavil daljši članek, da posebno med Rožno dolino in Vičem ter Stanom in domom potrebujejo več boljših prometnih zvez. Zelnja je seveda popolnoma upravičena, kar je upoštevala tudi mestna uprava, saj so v regulacijskem osnutku določene iz Rožne doline na Tržaško cesto naslednje zveze, ki nekatere že obstoje: Levčeva ulica—Glinška ulica, Cesta IX.—Bobenčkova ulica, Cesta XVII.—Gregorinova ulica, poleg teh pa še velika krožna ali obhodna cesta. Ali bodo te ceste tekle čez železnico v podvozu ali nadvozu, je odvisno od poglobitvenega vprašanja železnice. Na vsak način so pa zveze v razdalji okrog 400 m dosti goste, ker ta razdalja predstavlja komaj oddaljenost dveh tramvajskih postajališč. Zveze čez Gradaščico so pa v regulacijskem osnutku sledeče: Gorupova ulica—Groharjeva cesta—Riharjeva cesta, Hajdrihova ul.—Rezijanska ulica, Vrhovnikova ulica, Zavetiška ulica na Viču in pa tudi tukaj krožna ali obhodna cesta. Podrobno bo pa zadeva spet preštudirana pri izdelavi generalnega regulacijskega načrta, vendar pa moramo upoštevati, da je za vsako regulacijo treba imeti potrebna sredstva.

La macchina da calcolo più completa e precisa che si impone per la sua modernità e concezione meccanica.

Kalkulacijski računski stroj precizne konstrukcije, na višku sodobne tehnike.

ALFA Lvereri

Rappresentante esclusivo per la provincia di Lubiana: A. KOVAČIČ

Prežernova ul. 44 Tel: 26-36 prel Ivan Logar

stih Berlin, Rim in Tokio, druge se pa imenujejo po velikih nemških in italijanskih vojskovodjih in junakih sedanje vojne. Tako imajo cesto generala Rommela in Möldersa.

Zahvala

Vsem, ki so kakor koli počastili
mojega nepozabnega moža

**Avgusta
Praprotnika**

izrekam toplo zahvalo.

Ljubljana, dne 28. februarja 1942.

Rezka Praprotnikova

KONE GREENEJEV

S. S. van Dine

KRIMINALNI ROMAN

Nisem bil pa še na pol stopnic, ko sem zaslišal drugi strel. Razlegal se je tokrat iz sobe gospodične Ade. Hitel sem na pomoč, odrinil vrata, ki so bila prpta, in zagledal gospodično, ki je ležala na tleh. Res žalosten prizor je bil to, gospod! Poklical sem gospoda Chesterja in oba sva potem Ado položila nazaj v posteljo. Potem sem telefoniral dr. Von Blonu.

»Zelo ste bili korajžni, Sproot,« mu je odvrnil Vance in ga opazoval, »da ste si upali v temi iti iskat nevidnega sovražnika!«

»Hvala, gospod,« ton njegovega enoličnega glasu je bil še zmerom ponižen, »toda, to je bila vendar moja dolžnost. Pri tej hiši služim že...«

»Vemo to, Sproot, vemo. Luč je bila prižgana, ko ste stopili v sobo, ne res?«

»Da, gospod.«

»In vi niste slišali nobene hoje, nobenega nemira? Da so se kakšna vrata kje zaprla, na primer?«

»Ne, gospod.«

»In vendar bi bil moral biti tisti, ki je streljal, tedaj še na hodniku, ko

ste šli po njem. Lahko bi bil streljal tudi na vas.«

»Lahko, gospod,« je pritrdil Sproot s takšnim glasom, kakor da bi mu bilo res popolnoma vseeno, če bi se to zgodilo. »Toda, kaj je bilo to meni mar? Oprostite, če tako izražam svoje mnenje. Jaz vendar nisem nič drugega, ko star...«

»Vi ste zelo bister, naravnost moder, Sproot,« je pripomnil Vance. »Ali je bil dr. Von Blon tedaj doma, ko ste ga klicali?«

»Ne, gospod, toda postrežnica mi je odgovorila, da se bo kmalu vrnil, njo pa da je takoj poslal sem. Doktor je prišel kakšne pol ure pozneje.«

»Naj bo dovolj, Sproot. Zdaj nam pošljite sem kuharico.«

»Da, gospod,« in stari majordom je že odšel. Vance pa mu je sledil z ostrim pogledom.

»Zanimiv človek,« je dejal mr. mraja.

»Ker vam ni treba živeti z njim,« je pripomnil Greene slabe volje. »On bi vam odgovoril, da, gospod, tudi če bi z njim govorili po turško. Res prijetna družba je to, biti z njim skupaj štiri in dvajset ur na dan!«

Kuharica, krepka in flegmatična Nemka morda kakšnih pet in štiridesetih let, se je pohlevno usedla na rob prvega stola, ki ga je našla, ko je vstopila.

Ime ji je bilo Geltruda Mannheim.

Vance jo je molče opazoval.

»Vi ste bili rojeni v Ameriki, gospa Mannheim?«

»Rodila sem se v Badenu,« je odvrnila z debelim pokrkujočim glasom; »v Ameriko sem prišla z dvajsetimi leti.«

»Vse svoje življenje pa se gotovo niste ukvarjali s kuho?« je nadaljeval Vance. Njegov glas je zvenel zdaj čisto drugače, ko prej, ko je govoril s Sprootom.

»Ne, gospod...« Geltruda se je zamislila in slednjič odgovorila. »Začela sem kuhati po smrti svojega moža.«

»In kako ste prišli k Greenejevim?«

Spet se je zamislila.

»Gospod Tobias Greene je bil star prijatelj mojega moža. Ko mi je mož umrl, sem ostala v bedi. Vedno sem se ga spominjala in premišljevala...«

»Razumem. Ali to noč niste nič slišali?«

»Nič, gospod. Ves čas nisem vedela za nesrečo, dokler nas gospod Chester ni poklical od dna stopnic in nam ukazal, naj se odlečemo in pridemo dol.«

Vance je šel bližje k oknu in se zamisljeno zagledal v reko.

»Je že dobro, gospa Mannheim. Zdaj pa bodite tako ljubeznivi in pošljite sem Hemming, ki je prva hišna, če se ne motim.«

Kuharica je odšla brez besede, na njenem mestu pa se je pojavila druga ženska, močne in oglete postave, odurnega obraza in razmršenih las, oblečena v črno in v ogromnih čevljih brez pet. Par očal je izpopolnjevalo ves ta njen mrzel nakit.

»Rekli so mi, Hemming,« je začel Vance in si vzel prostor pred ognjiščem, da vi niste slišali strela in da ste zvedeli za žaloigro po gospodu Greeneju.«

Ženska je z odločno kretnjo pritrdila.

»Meni je bilo to prihranjeno!« je odvrnila s hrešččim glasom. »Toda, ta žaloigra se je, kakor pravite vi, odigrala prezgodaj ali prepozno. Če bi radi zvedeli, kako jaz mislim o tem, potem vam povem, da je božja roka posegla vmes.«

»Ne želimo, da bi nam podrobno razlagali svoje mnenje, Hemming, slišal bi ga pa vendar radi. Po vašem naj bi šlo v tem primeru za božjo roko?«

»Da. Bog je tako hotel. Greenejevi so brezverci in grešniki! Hemming je pri tem Greeneja ošvrknila s takšnim pogledom, kakor da bi ga klicala na dvboj.

»Ali nam ne bi slučajno mogli navesti kak primer, da se je Bog razodel po osebah, ki si jih je izbral, da bi po njih pokazal svoje božje maščevanje?«

»Kdo bi mogel vedeti, kakšna je božja volja?«

»O, pač, mogoče pa le...? Toda, vrnilo se k posvetnim stvarim. Ali vas ni vse to, kar se je zgodilo, nič presenetilo?«

»Mene nikdar ne preseneti dejanja Najvišjega.«

»Kar pojdite spet nazaj k svojim svetopisemskim zgodbam, med potjo pa se ustavite vsaj toliko, da poveste Bartonovi, da čakamo nanjo.«

Ženska je naglo vstala in odhitela kot avtomobil.

Sobarica Bartonova nam je dala razumeti, da je še vedno vsa preplašena, kar pa je ni motilo, da se ne bi še vedno malo spogledovala z nami. Vedela pa pod milim Bogom ni nič povedati.

Komaj je odšla, je Sproot naznanil, da prihaja zdravnik.

Greene mu je šel nasproti. Slišali smo, da je dejal:

»Pričakujemo te. Tu je Markham s svojim spremstvom in bi rad zaslišal Ado. Pustil sem ga v upanju, da danes popoldne...«

»Povedal mu bom to povsem zanesljivo tedaj, ko bom pregledal Ado,« je odvrnil doktor, ki se mu je nekam hudo mudilo.

»Prišel je zdravnik,« nam je sporočil Greene, ko je stopil v sobo, »ki vam bo povedal, če se lahko greste gor.« Oduren ton njegovega glasu me je presenetil.

»Ali poznate doktorja že dolgo časa, gospod Greene?«

Andrejčkov
Jože

Žalost in veselje

Roman
v slikah

Risal Jože Beranek Besedilo priredil Mirko Javornik

442.

»... V sobi sta dva Malajca liščala ob zid Edmonda in ga obdelovala z noži. Snel sem s stene dvocevko. — Divjaka sta planila name, dva poka — pa sta se zgrudila oba. Edmond je bil grdo zdelan in po plečih ves razmesarjen...«

443.

»... Trupla divjakov smo brž zmetali na dvorišče, sklicali družino, zapahnila vsa vrata ter se umaknili v gornjo sobo. Stopili smo vsak k svojemu oknu ter srečljivi na divjake, ki jih je bila zadaj še cela tolpa. Ti so zdaj začeli od vseh strani rinili k hiši...«

444.

»... Obsuli so jo od vseh strani, kakor da bi lezli iz tal. Pozdravljali smo jih s svinčenkami, ki so večji del dobro zadevale. Čeprav je bil gospod ranjen, je vendar pomagal pihnil marsikaterega Malajca. In divjaki so se nazadnje morali umaknili...«

Čudovite dogodivščine italijanskega vojaka

ki so ga kot četrtega brata pod orožjem odpustili izpred Tobruka domov in je bil med potjo dvakrat ujet

Večerna izdaja tržaškega »Piccola« prinaša v eni svojih zadnjih števil od silo zanimivo zgodbo, ki jo je doživel neki italijanski vojak na libijskem bojišču, oziroma na svoji poti domov, ko je zvedel da ima kot četrty brat-vojak pravico biti vojašine oproščen. Takole popisuje poročilo iz Genove njegovo čudovito zgodbo in njegovo težavno pot domov:

Vojak, ki se vrne domov, bodisi samo na dopust ali za stalno, navadno pripoveduje svojim domačim, ki niso bili »mobilizirani«, najprej o tistih svojih doživljajih, ki so se mu kot vojak na bojišču zdeli najbolj nenavadni, potem pa šele o drugih, ki jim je bil samo priča. Ko pa mu takšnih spominov zmanjka, pripoveduje še druge, manj zanimive kot prejšnje. Takšna je na primer tudi romantična dogodivščina, ki jo je doživel neki vojak iz Brescije in ki jo je pripovedoval poročnik Barbatu, eden tistih petih junakov dramatičnega beganja po 700 km dolgi puščavi, od Solluma, ki so ga oblegali Angleži, do prednjih straž pri Agedabiji.

Odhod izpred Tobruka

Ta vojak iz Brescije — njegovega imena se poročnik Barbatu ni spomnil, pripovedoval pa je vse natančno tako, kakor se je v resnici zgodilo, nič preveč in nič premalo — je bil s svojim oddelkom med četami, ki so oblegale Tobruk, ko je lepega dne dobil od doma sporočilo, da so tudi njegovega četrtega brata poklicali k vojakom.

Ker je bil on najmlajši od bratov, je imel po vseh pravih pravico zaprositi, da ga odpuste od vojakov. Res je zaprosil za odpustitev, in njegovi vojaški predstojniki so mu pravico do tega tudi priznali.

Nekega lepega jutra, ko je bil ta vojak prepričan, da so vse njegove listine v redu, je odšel s tobruškega področja proti Tripolisu, pristanišču, kjer naj bi potem stopil na ladjo in se z njo odpeljal domov v Italijo.

Njegovo potovanje ni bilo preveč udobno in tudi ne hitro. Nekaj časa je hodil peš, potem ga je tu pa tam kdo vzel na svoj tovorni avtomobil, nakar je vztrajni vojak spet vzel noge pod pazduho. Čeprav je bila pot sila utrudljiva, vendar je vojaka gnala naprej vroča želja, da bi spet enkrat videl svoje domače in objel drago mater.

Bridko presenečenje v Tripolisu

V Tripolisu pa ga je čakalo bridko presenečenje. Na eni njegovih listin, ki so mu jih dali pri Tobruku, ni bilo podpisa, brez katerega je bila oprostitve vojašine nemogoča stvar. Zato vojaka tudi niso pustili na ladjo, ki bi ga popeljala v domovino. Manjkalo je podpisa nekega častnika, ki

je še vedno pri Tobruku, in tja se je bilo treba vrniti. Tudi ponovne poti od Tripolisa do Tobruka se vojak ni ustrašil. In tako je spet nastopil svoje težavno potovanje, deloma peš, deloma s tovornim avtomobilom, in je slednjič le prišel zopet pred Tobruk. In tu je mladi vojak iz Brescije doživel višek svoje nenavadne pustolovščine.

Nenaden angleški letalski napad

Bil je prav tedaj gost na malem vojaškem tovornem avtomobilu, ki je pripadal nemškemu vojaškemu oddelku v Severni Afriki, ko se je nenadno pojavilo na nebu angleško izvidniško letalo, ki se je brž začelo spuščati in streljati s strojnimi tati na tisti avtomobil.

Voznik je avtomobil ustavil in posadka se je brž poskrila podenj, da bi bila na varnem pred krogami, ki so deževale iz letala. Toda Brescianec je smatral, da bo dosti bolj na varnem, če se skrije za grm, ki je rasel nedaleč od ceste. Skočil je zato z avtomobila tja.

Ko je bil napad končan in ni bilo več nobene nevarnosti pred sovražnimi krogami, kajti sovražno letalo je bilo že daleč, je vojak iz Brescije spet prilezel iz svojega skrivališča v tistem grmu in hitel na kraj, kjer se je bil prej avtomobil ustavil, da bi z njim nadaljeval svojo pot proti Tobruku. Na njegovo veliko razočaranje pa o avtomobilu ni bilo več ne duha ne sluha. Že je odpeljal dalje brez njega.

Vojak se je pa kmalu potolažil, kajti bil je prepričan, da bo med potjo kmalu naletel na kak drug avtomobil, da se bo lahko usedel nanj.

V angleškem ujetništvu

Že je spet prehodil morda kak kilometer poti, ko se je tisto angleško letalo nenadno vrnilo, krožilo nekaj časa nad tem krajem, kakor da bi iskalo spet tisti tovorni nemški avtomobil, potem pa se v hitri spirali spustilo proti tlem približno kakšnih sto metrov proč od kraja, kjer je bil tedaj tisti italijanski vojak.

Dva moža sta stopila iz letala z orožjem v roki, prepričana, da jima bo tisti Italijan lahko povedal kakšno dragoceno stvar. Prisilila sta Brescianca, da je stopil v njuno letalo in že se je železni ptič dvignil v sinje višave.

Zbogom Italija, zbogom mati, si je mislil. Iz popolne svobode se je vojak nenadno znašel v ujetništvu.

Toda vse nesreče in smole še vedno ni bilo konec. Najhuje je moralo priti šele sedaj.

Nemci so ga rešili iz angleškega ujetništva

Angleško letalo, ki se je vračalo na svoje oporišče, je med potjo naletelo na skupino nemških lovcev, ki so se tudi vračali s svojega ogledniškega poleta. Vnel se je boj, v katerem so nemški letalci prisilili Angleže, da so morali pristati.

Ko so nemški letalci prispeli na kraj, kjer se je spustilo na tla angleško letalo, so zajeli tudi tistega italijanskega vojaka iz Brescije, čigar obleka je bila vsa zaprašena od dolge in naporene poti, ki jo je bil pustil za seboj po puščavskem svetu. Takoj se jim je zazdel sumljiv. Mislili so si: Ta vojak ne more biti nič drugega kot kak ubežnik, ki je dal sovražniku dragocene podatke. Zato so ga prepeljali z letalom v Agedabijo ter ga izročili italijanskim vojaškim oblastem.

Zamol je dokazoval nedolžnost

Tam je mladi Brescianec pripovedoval svojo dolgo zgodbo, toda verjeli mu niso dosti, ker se je vse le zdelo malo preveč romantično. Smatrali so, da si je to svojo odisejado gladko izmislil in mo-

Napol požgano birmansko mesto Rangoon

Tretje najvažnejše pristanišče britanske Indije - Kalkuta v prvi bojni črti

O birmanskem mestu Rangoonu, do kamor so že prispeli japonske čete pri svojem prodiranju iz Siamu proti zahodu, proti Prednji Indiji, piše tržaški »Piccolo« tole:

Napol požgani Rangoon, ki so ga obkolile japonske sile, katerih sprednje straže so se že polastile severnega dela mesta, je za Kalkuto in Bombayem tretje najvažnejše pristanišče britanske Indije. Ladje, ki so se ustavljale v tem pristanišču so opravljale do 90 odstotkov vse zunanje trgovine v Birmaniji. Z Rangoonom je bila Anglija v neposredni zvezi in so vsak teden prihajali tja angleški trgovski parniki. V enem letu se je tu ustavilo do 1500 ladij s skupno 6 do 7 milijonov ton. V rangoonsko pristanišče so lahko prihajale 10.000 tonске ladje ter se zasidravale sredi mesta na reki, ki teče sl cenj.

Vsak dan je bilo tam po dvanajst velikih ladij — poleg neštetihi manjših — ob pristaniških pomolih. Nanje so nalagali ogromne količine riža (dva milijona ton na leto, kar je 26 odstotkov vsega angleškega uvoza riža), poleg tega pa tudi mnogo rude, kakor svinca, cinka, bakra in srebra, dalje lesa, bombaža, semena oljnice itd.). Surov petrolej, čigar nahajališča so v osrčju Birmanije, prihaja v rangoonsko pristanišče po petrolejskem vodni, ki je dolg 480 km. Čistijo ga potem v Siriamu, rangoonski dolini. Velika skladišča tekočega pogonskega goriva, ki jih je zgradila angleška admiraliteta leta 1925 v bližini pristanišča, so angle-

žakar na noben način ni mogel prepričati zastopnikov italijanskih oblast, da govori resnico, to pa še zlasti zato ne, ker so mu tiste listine, na katerih je manjkala potreben podpis za odpustitev iz vojaške službe, med potjo vzele Angleži in jih najbrž uničili, da jih ni bilo nikjer več.

Toda

italijanska roka pravice

zlasti vojaška, se hoče vselej prej prepričati, če je tisti, ki ga bo zadel, res česa kriv. Vprašali so pri tistem vojaškem oddelku, pri katerem je vojak iz Brescije dejal, da je služil Poizvedovanje je trajalo dolgo časa, kajti italijanske bojne črte so se bile med tem časom premaknile drugam, nazadnje pa so le ugotovili, da je vojak čisto nedolžen, da je res služil pri tistem oddelku, da so ga kot četrtega brata odpustili domov in da je pred toliko in toliko časa tudi odšel izpred Tobruka.

Srečno svidenje z domačimi

Vojak iz Brescije je odnesel zdravo kožo iz te svoje čudovite dogodivščine ter je nazadnje tudi prišel domov ter po tolikem času spet videl svoje domače

ške čete pred svojim begom zažgale in še zdaj gore.

Mesto samo leži 34 km od morske obale, in reka Haing, ki teče skozi mesto, je zvezana z velikimi plovnimi prekopmi z reko Irawadi, ki je sama tudi plovna v dolžino kakšnih tisoč kilometrov.

Po zadnjem ljudskem štetju, ki je bilo izvedeno l. 1931, ima Rangoon nad 400.000 prebivalcev. Bolj kot kakšno drugo birmansko mesto je Rangoon pravo kozmopolitsko pristanišče, kjer je med prebivalstvom slaba tretjina pravih Birmancev.

Po 18 dneh vojne med Japonsko ter Ameriko in Anglijo so japonske sile zavzele Hongkong, po 65 dneh Singapur, po 81 pa tudi že Rangoon. To so tri najvažnejša pristanišča britan. imperija v tem bogatem delu sveta, ki so ga v preteklem stoletju Angleži krstili z imenom »Daljni Vzhod«. In ta tri pristanišča so padla v manj kot treh mesecih v japonske roke. Vsa kmesec povprečno eno.

Kalkuta, največje pristanišče Indije, ni niti tisoč kilometrov od Rangoona. Predsednik bengalskega ministrskega sveta je dva dni po padcu Singapura izjavil v svojem govoru po radiu, da sta zdaj mesto in pristanišče Kalkuta že v prvi bojni črti, ter je odredil, da se morajo zapreti vse šole, razdeliti pa je treba na milijone vreč napojnih s peskom, zaradi obrambe pred letalskimi napadi. Zdaj, ko so japonske čete vkorakale v Rangoon, ni Kalkuta več samo v sprednji bojni črti, pač pa že v prvi med prednjimi.

Bleda svetloba jutranje zarje se ji je vpletla v misli kakor Francu, slovesna in tolažilna zanj, sovražna njej. On, kristjan, je mislil na oboroženi upor proti svojim bratom v Kristusu, iz ljubezni do neke točke na najmanjši zvezdi na nebu. Ona je mislila na neizmerni prevrat, na osvoboditev vesoljstva. Njena misel je bila mogoče večja, njen razum močnejši. Toda On, ki ga toliko bolj poznajo človeški rodovi, kolikor višje stoji njihova omika in znanost, On, ki dopušča, da ga slavi vsak rod po svoji moči in ki počasi preoblikuje in dviga vzore narodov ter se poslužuje o pravem času tudi slabih in napačnih misli, da obvlada zemljo; On, ki je bliz in življenje, a dopušča, da se imenuje Bog vojska, On je vtisnil znamenje svoje sodbe na obrazu žene in na obrazu moža. V tem, ko se je svetlikanje vžgalo v jutranjo zarjo, se je razsvetlilo Francovo čelo od notranje luči, njegove oči so izžarevale med solzami življenjske sile. Luizino čelo pa se je vedno bolj temnilo, noč je vstajala iz dna njenih uganin oči.

Ob sončnem vzhodu se je prikazal ob Caravini čoln. Bil je je odvratnik V., ki je prihajal iz Varene na Luizino povabilo.

XII. poglavje. Strahovi

Na večer tistega dne se je sešla prav izbrana družba v grofčinem rdečem salonu. Pasotti je s silo privlekel s seboj nesrečno ženo in skoraj s silo tudi Giacoma Puttinija, ki se je zaman upiral oblastnim zahtevam cenjenega gospoda kontrolorja. Prišla sta tudi župnik iz Purie in Paolin, oba iz radovednosti, kakšen vtis je napravil žalostni dogodek v Orii na stari marmornati obraz. Paolin je privlekel s seboj dolgega Paolona, ki se je tudi rahlo upiral kakor velik kozel. Prišel je grofič vdan župnik iz Cime, prišel je upravitelj iz Caravine, ki je bil z vsem srcem vdan Francu in Luizi, toda je kot duhovnik v Cresognu moral imeti nekaj ozirov do svoje sovražnice.

DOBRI STARI ČASI

Jasno je videl pred seboj svoje ubogo življenje, ki je bilo brez dejanj in tako polno nečimernosti; življenje, ki je tako malo odgovarjalo veri, katero je priznaval. Začutil je, da sam odgovoren za Luizino brezverstvo. Svet ga sodi dobro zaradi lastnosti, ki so mu prirojene, za katere pa nima nič zaslužnja. Toliko bolj je občutil nad seboj strogo božjo sodbo, zakaj Bog mu je mnogo dal, a dobil ni nazaj nič sadov. Znova je pokleknil in se ponižal pod kaznijo v obupnem kesanju, v goreči želji, da bi zadostil za krivdo, da bi se očistil in postal vreden, da ga Bog spet združi z Marijo.

Dolgo, dolgo je molil in jokal. Potem je stopil na teraso. Nad Galbigo in nad gorovjem okoli Comskega jezera se je nebo svetilo. Danilo se je. Od temne, grozeče Boglje je vel mrzel s verni veter. Od blizu in daleč, od obrežja ob jezeru in z višjih dolin se je slišalo zvonjenje. Sveta in sladka misel je nenadno vstala v Francovem srcu, misel, da sta stara mati Terezija in Marija skupaj, srečni. Zdelo se mu je, da mu Gospod govori: »Tempe te, toda ljubim te, čakaj, zaupaj, in videl boš.« Od blizu in daleč se je čulo zvonjenje, z obrežja jezera in iz višjih dolin, nebo je bilo vedno bolj svetlo nad Galbigo, proti Comskemu jezeru, ob strmem, temnem obrisu vrha Cressogna. In nad široko vodno gladino je legla tja proti zahodu, med nemimi sencami gorovja, biserna svetloba. Listi pasijonke, ob katere je zadelavil veter, so se molče zibali nad Francovo glavo. Trepetajoč so pričakovali svetlobe neizmerne gloriije, ki je prihajala od vzhoda, obsijala oblake in nebo, ki ga je pozdravljalo zvonjenje.

Živeti, živeti, delati, trpeti, moliti, iti kvišku! To hoče svetloba. Žive bo nesel na rokah proč, mrtve bo nesel proč v sru, vrnil se bo v Turin, služil domovini, umrl zanj! To hoče novi dan! Domovina, domovina, draga mati! V silni hrepenenju je Franco sklenil roke.

Tudi Luiza je slišala zvonjenje. Rajši ga ne bi slišala, rajši bi, da se ne bi nikdar več zdanilo, da ne bi prišla ura, ko bo morala prepustiti Marijo zemlji. Klečala je poleg hčerkinine trupe, objubila ji je, da bo vsak dan, dokler bo živeła, prišla k njej zjutraj in zvečer, pogovarjala se bo z njo, ji nosila rož in delala družbo. Potem je sedla in se potopila v temne misli, ki jih ni hotela povedati možu. V štiri in dvajsetih urah so zrastle in dozorele te misli v njej kakor nevarna okužba, ki se je že pred dolgim časom vsesala vanjo, a je ležala dolgo brez vpliva v njej. V določnem trenutku pa je prešla v tok krvi ter z bliskovito silo vse okužila.

Vse njene verske misli, njena vera v božje bivanje, njeni dvomi o neumrjčnosti duše so bili v nevarnosti, da se podro. Bila je prepričana, da res ni zakrivila Marijine smrti. Če je zares kakna Previdnost, Volja, Sila, ki vlada nad ljudmi in stvarmi, potem zadene ta grozna krivda njo. Ta Previdnost je hladno doletela obisk Pasottijve in njeno darilo, oddaljila je od Marije osebe, ki bi jo lahko varovale v odsotnosti matere, brez obrambe jo je vlekla v divjo zasedo in jo umorila. Ta sila je ustavila njo, mater, prav v trenutku, ko je hotela storiti pravično dejanje. Njena misel, ki je prej verovala v božjo pravičnost! Ni božje pravičnosti, samo oltar je, združen s prestolom, avstrijski Bog, zavestnik vseh krivic, vseh nasilij, povzročitelj trpljenja in bridkosti, morilec nedolžnih, zaščitnik zlobnih. O, če ta biva, potem je boljše, da je Marija vsa tu, v tem telesu; boljše je, da je na njen del ne bo preživel in padel v roke tej zlobni Vsemo-gočnosti.